

SF SVENDBORG

30-04-2020

GLÆDELIG 1. MAJ

I morgen er det 1. maj, og traditionen tro glæder vi os til at fejre Arbejdernes Internationale Kampdag. Eftersom Covid-situationen stadig ligger som en dyne over os alle, bliver årets fejring dog anderledes end vi er vant til.

I SF-Svendborg glæder vi os meget til at fejre 1. maj, med en række videoer som vi ligger ud på vores Facebook-side i løbet af dagen. Vi håber I vil følge med på www.facebook.com/SF-Svendborg, og meget gerne hjælpe med at dele videoerne så vi kommer bredt ud.

SF's partikontor på Christiansborg fejrer også 1. maj på Facebook, og der vil løbende blive lagt taler op på Facebook. Du kan læse mere om programmet her: www.facebook.com/events/544906492802404

Vi håber at I vil fejre kampdagen sammen os, og fejre at vi i denne uge blev 2 medlemmer flere og dermed er 103 i vores partiforening. Velkommen til de nye.

Program for SF Svendborgs 1. maj på Facebook.

Kl. 06.30 – Godmorgentale v/ Annette Blynél

Kl. 10.00 – Morgensang med Villy Søvnal

Kl. 12.00 – SF Svendborgs faglige tale v/ Käthe Lund

Kl. 14.00 – Tale ved kommunalbestyrelsesmedlem Bruno Hansen

God kampdag.



EN FOLKESKOLELÆRERFAMILIES TRE FØRSTE UGER I CORONAKRISEN

Torsdag d. 12. marts 2020 begyndte Danmark nedlukning af skoler, daginstitutioner, andre uddannelsesområder, kulturliv, offentlige- og private arbejdspladser m.m.

Vi skulle nu forholde os til en anden virkelighed, en anden hverdag, men også en helt anden måde at omgås hinanden på. Det satte naturligvis mange spørgsmål og udfordringer i gang hos mange mennesker og familier. Vi, Mette (min kone) og jeg, sad i sofaen og så på hinanden - jeg tror, vi et kort øjeblik var i chok.

Spørgsmålene vrimlede frem: Den første tanke der nåede os, var overlevelsesmekanismen. Har vi mad, drikke, bleer, tandpasta - ja kort sagt alle fornødenheder nok? De næste tanker drejede sig om coronasmitten: Hvor farlig er coronavirussen? Er vi allerede blevet smittet? Hvordan undgår vi, som stor familie, at smitte hinanden og i det hele taget at den kommer inden for vores døre? Er nogle af os i "særlig" risikogruppe? Efter disse mange tanker og spørgsmål, som gik meget på vores ve og vel, begyndte tankerne om den kommende anderledes hverdag at melde sig.

Vi er en sammenbragt familie bestående af min kone og jeg samt 8 børn der spænder aldersmæssigt så bredt som fra 2. år til 21. år. Vi har et barn sammen, som er hos os hele tiden, derudover har vi hver anden uge fem hjemmeboende børn mere. Vi er, min kone og jeg, folkeskolelærere på den samme folkeskole.

Det var et enormt puslespil, vi (ligesom mange andre familier) nu skulle have til at gå op: Hvordan skulle vi organisere undervisningen af vores elever? Hvordan skulle vi organisere at undervise vores egne børn gennem de lektier, som de fik for af deres lærere? Hvordan skulle vi tage os af vores to årige søn samtidig med, at alt det andet skulle gå op i en højere enhed? Hvordan skulle vi undgå, at vi alle røg i totterne på hinanden, fordi vi hele tiden skulle være tæt sammen på en meget mere intens måde, end vi var vant til? Etc.

Den første uge gik bl.a. med at prøve os frem ift., at få en hverdag til at hænge sammen med både arbejde, skole, fritid, madlavning og alt det andet huslige, der skulle gøres. Vi havde en intention om at samle vores fire folkeskolebørn og os selv rundt om køkkenbordet samtidig med, at min kone og jeg arbejdede med vores undervisningsforløb til de elever, vi selv underviser til daglig. Det skulle klares i forening med, at vores to årige søn skulle underholde sig selv i stuen. Det siger næsten sig selv, det var dømt til at mislykkedes - hver gang vi lige var kommet i omdrejninger med noget af vores arbejde, havde enten et af skolebørnene brug for hjælp, eller også var vores to årige søn ikke lige så selvlegende, som vi havde håbet på.

Vi, min kone og jeg, blev hurtigt enige om, at det kunne hverken børnene eller vi være tjent med. Vi blev nødt til at finde ud af at gøre tingene på en anden måde. De efterfølgende dage placerede vi børnene lidt rundt omkring - nogen sad om køkkenbordet, nogen på værelserne og den mindste legede i stuen. Min kone og jeg skiftedes til at hjælpe børnene med deres lektier og lege med den mindste. Det gjorde, at vi kom godt rundt om børnenes lektier, de fik godt med hjælp, og den mindste trivedes også med, at den ene forælder var til rådighed til leg. Det betød dog, at vi, min kone og jeg, følte os mere og mere pressede. Vi fik godt nok hjulpet vores egne børn med deres lektier og leget med den mindste, men arbejdet med at lave forløb, hjælpe undervejs og give fortløbende feedback til vores elever blev skubbet til tidspunkter, hvor vi var trætte, der ikke var ret stort overskud, eller børnene havde brug for os i en anden sammenhæng end noget skolerelateret.

Den anden uge var det "kun" den mindste, vi havde hos os. Det bevirkede, at vi kunne organisere os på en anden måde, og at vi nu havde tid og overskud til at reflektere over, hvordan vi ville gribe det an på en anden og bedre måde, når vi nu blev samlet alle igen i den kommende uge. Vi valgte i den anden uge, at lave en fast arbejdsplads v/ vores skrivebord i soveværelset. Her skulle den ene af os sidde og arbejde, mens den anden legede og var sammen med vores to årige søn. Vi fik snakket os frem til, hvordan vi ville forsøge at få den tredje uge til at gå, inden vi skulle på påskeferie.

Den tredje uge blev den mest strukturerede, her valgte vi at lave et skema over, hvordan dagen skulle forløbe. Børnene var ikke vilde med det, og de gav især i starten udtryk for, at der ikke var meget tid til, at de selv kunne bestemme over deres tid. Skemaet var med til, at strukturere dagen, så vi, forældre, havde mulighed for både at hjælpe vores skolebørn, lege med den mindste og på hensigtsmæssige tidspunkter få arbejdet, så det hele ikke blev så presset og stressende.



Det har været nogle hårde, men også lærerige og indsigtsfulde, tre coronauger hjemme. Det, at skulle kombinere forældre- og underviserrollen har været ekstremt svært. Vi har på mange tidspunkter gået med en splittelse, en ambivalens og dårlig samvittighed i forhold til på den ene side at være gode forældre, der hjalp børnene med deres lektier (i den interaktion er der mange følelser på spil, og der er grobund for forskelligartede konflikter), lege med dem og sørge for at de kunne få tiden til at gå, samtidig med at vi skulle passe vores arbejde.

Vores arbejde bestod både af at lave forløb til eleverne, rette deres opgaver og give feedback samt besvare deres spørgsmål, når de fx på AULA var i tvivl om, hvad og hvor meget de skulle lave, eller hvordan det skulle laves etc. Der var også bekymrede forældre, der enten mente, at vi havde givet for mange lektier for, eller for lidt lektier for, for nemme lektier for, eller for svære lektier for etc. Skolehjem-samarbejdet har været tæt og intenst. Derudover har vi skulle holde virtuelle møder med hhv. vores kolleger og ledelse og meget andet, så både på forældre og arbejdsfronten har der været fuld fart på.

Onsdag d. 15. april, et par dage efter påske, skulle skolerne igen åbne for eleverne fra 0. til 5. klasse. I vores familie betød det, at et af børnene skulle i skole, og de andre 4 skolebørn skulle arbejde hjemmefra, samtidig med at vores yngste stadig blev hjemme fra vuggestuen. Mette, min kone, er udskolingslærer, så hun skulle fortsat arbejde hjemme, mens jeg som mellemtrinlærer skulle på arbejde.



Den nye virkelighed med "kun" en af os voksne hjemme og "kun" et af børnene der skulle af sted stillede på ny store krav til os alle om omstilling, og her er/var strukturen en nødvendighed. Børnenes undervisning blev i højere grad struktureret fra deres skoler af forstået på den måde, at de enkelte skoler gjorde meget mere ud af at møde og undervise eleverne via google meet møder, som er et virtuelt mødested oprettet af den pågældende klasses lærer(e). Nu var børnenes undervisning skemalagt, og det var (igen) deres pågældende lærere, der havde mulighed og ansvar for, at de fik lavet noget. Denne omstrukturering betød, at vores skolebørn nu kunne sidde på deres værelser og samtidig være i deres "undervisningslokale" (det virtuelle google meet møde).

Mette, som er udskolingslærer, skulle fortsat varetage undervisningen hjemmefra - hun gjorde ligesom lærerne på de andre skoler, endnu mere brug af google meet møder, hvor hun underviste virtuelt. Hendes undervisning blev nu mere struktureret og "fastlåst", for hun skulle være på i nogle bestemte tidsintervaller, hvilket gav/giver nogle udfordring ift. at yngstebarnet også skulle/skal passes.

Jeg er mellemtrinlærer hvilket betyder, at jeg hver dag skal af sted på skolen og undervise en 5. klasse samtidig med, at jeg skal varetage hjemmeundervisning af en 6. klasse, som ikke må komme på skolen. Det har været og er fortsat en udfordring, for nu skal der forberedes både til hjemmeundervisning med virtuelle møder samtidig med, at jeg skal have undervisning klar til den 5. klasse, som jeg underviser på skolen.

Opstarten på skolen er forløbet nogenlunde, jeg synes, at langt de fleste elever har været gode til at tilpasse sig de nye og noget mere strikse forhold. Vi har meget faste rutiner ift. at vaske og spritte hænder samt hele tiden at holde afstand. Når jeg skriver, at opstarten er foregået nogenlunde, så er det fordi, der selvfølgelig også har været udfordringer. Der har været enkelte elever, som har haft svært ved at overholde de regler omkring at holde to meters afstand især i frikvarterne - her er og har det været et dilemma, hvor meget jeg, som lærer, skal gå ind hele tiden og være efter pågældende barn/børn, de er jo børn. Jeg synes, vi i vores lærerteam har fundet en fornuftig måde at håndtere det på, men det er klart, at teori og virkelighed er to vidt forskellige ting.

Vi har, som familie, alt i alt klaret skærene på fornuftig vis. Utålmodigheden har til tider været tydelig, helt naturligt, men gennem lydhørhed, samtale og gensidig forståelse af, at det er hårdt for os alle, har vi fået tingene til at fungere. Det er blevet endnu mere tydeligt for os, end det nogensinde har været før, at vi alle har brug for hverdagen. Vi har brug for vane, struktur og at være sammen med andre mennesker, andre fællesskaber i andre kontekster.

Hold hovedet koldt og hjerterne varme - vi skal nok alle sammen, ved fælles hjælp, klare os igennem denne coronakrise.

Med venlige SF hilsner

Mette og John Slot Petersen



VALG AF SPIDSKANDIDAT TIL KOMMUNALVALGET

Som vi lovede i sidste nyhedsbrev har kandidaterne til urafstemningen fået mulighed for at skrive et længere valgoplæg, som du kan læse nedenfor. Det er endnu uafklaret hvornår den egentlige valghandling kan finde sted, men vi holder jer løbende opdateret når der er nyt.

Käthe Lund



En stemme på mig, vil være en stemme til velfærdsområdet i kommunen.

Jeg hedder Käthe Lund. Jeg har været dagplejer i 22 år, og er nu tillidsrepræsentant for mine kolleger, med deltagelse i det kommunale MED system. Så jeg kender den offentlige arbejdsplads indefra. Jeg er medlem af afdelingsbestyrelsen i FOA-Sydfyn, repræsentant i KPU-Svendborg (Kommunal Politisk Udvalg – under LO-Sydfyn). Jeg har 2 voksne børn og 8 børnebørn.

Jeg er født og opvokset i Svendborg. Har i min ungdom været en del af det fantastiske idrætsliv vi har her i byen. Har lige haft en afstikker til Odense, men er nu vendt hjem igen som så mange andre bysbørn. En gang Svendborg, altid Svendborg.

MINE MÆRKESAGER:

- God velfærd til byens borgere er afhængig af et godt skattegrundlag. Derfor er det også nødvendigt med en bosætningspolitik i konstant udvikling. Svendborg kommune skal have boliger til alle livsfaser, både studie boliger, ældre boliger og til børnefamilier. Kommunen har et aktivt miljø i yderområderne. Det skal vi værne om, og skabe muligheder for bosætning der også.
- Min spidskompetence er børneområdet. Jeg har arbejdet på børneområdet i 22 år for dagplejen. Jeg vil arbejde for at vi får nogle skoler og institutioner der er fagligt velfunderet og hvor der er hænder nok til kerneopgaven. Vi skal passe godt på vores råstof, børnene. Skolerne skal sættes mere fri til at drive skole. Der skal være større frihed til valg af læringsmetoder og test, og de kreative fag skal fylde mere i skolen. I de sidste år af børnenes skolegang, skal der være mere fokus på erhvervs- og uddannelses valg for alle elever. Uddannelsesvejledning bør være mere til stede på de skoler der har de ældste klasser. Og vejledningen skal være for alle elever.
- På det offentlige område skal vi arbejde for at personalets faglighed bliver sat i spil. Vi skal bruge den faglighed der er på arbejdspladserne. Det er dem der arbejder med kerneopgaven der har den bedste indsigt i jobbet. På nogle områder kan vi derved spare konsulentkroner.
- Svendborg Kommune skal være et sted med en værdig ældrepleje. Både i hjemmene og på plejehjem. Der skal være hænder nok til pleje om omsorg for den der behovet. Andet kan vi ikke være bekendt.
- På alle fagområder, skal dokumentation forenkles og minimeres, så der er tid til kerneopgaven. Kompetenceudvikling/uddannelse for alle medarbejdere skal være i højsæde.
- Svendborg kommune er i areal et oplagt sted at tage cyklen i stedet for bilen. Der skal etableres flere og mere sikre cykelstier i hele kommunen.
- Den offentlige trafik skal forbedres, så det bliver attraktivt at tage f.eks. bussen i stedet for bilen. Det vil også give mere plads til cyklisterne.
- Svendborg er kendt for sit rige idræts og kulturliv. Det er en vigtig del af argumenterne for at bosætte sig i Svendborg. Det skal vi værne om og bevare.

Derudover vil jeg arbejde for en kommune, hvor der er plads til alle. Både på det personlige, kulturelle og erhvervsmæssige område. Et mangfoldigt miljø er det rigeste og sjoveste at leve og bo i.

Kontakt Käthe: [Facebook](#) - Mail: kathelund@hotmail.com - Telefon: 2345 4660



Rasmus Feldingbjerg Drabe



Käthe, Dennis og jeg er blevet bedt om at levere et lille skriv til jer om vores mærkesager, så jeg vil herunder præsentere dig for 3 af de ideer, som ligger mig mest på sinde. Hvis du ønsker en eller flere af ideerne uddybet eller ønsker viden om min holdning til andre emner, er du mere end velkommen til at kontakte mig.

Frihed og tillid i Folkeskoler og børneinstitutioner

Frihed og tillid skal være nøgleord i hele den kommunale tænkning, men i første omgang ønsker jeg at tage fat i de områder, som beskæftiger sig med vores børn. I kommunens børnehaver og skoler bruges der så meget tid på kontroller, test, dokumentation, at det indimellem kan virke som om, at kerneopgaven - børnene - bliver en andenprioritet. Det synes jeg er helt tosset. Vi skal i langt højere grad udvise tillid til vores ledere og ansatte, som er dygtige til deres job og har deres faglighed i orden. Lærerne, pædagogerne er lederne er fuldt ud dygtige nok til, at drive skoler og institutioner. Lad dem gøre det, med det særpræg de så hver især får. Det vil give en mangfoldig palet af tilbud, øge arbejdsglæden hos den enkelte ansatte, lette bureaukratiet og, ikke mindst, øge tiden hvor børnene er i fokus.

Svendborg er en kommune - ikke bare en by

Der har været en tendens til, i de senere år, at Svendborg by står foran resten af kommunen. Vores borgmester, Bo Hansen, har sågar udtalt at hans fokus er på byen og ikke på oplandet. Det fokus skal SF være med til at ændre. Svendborg Kommune er en geografisk stor kommune, men mange særlige egne, øer og forskellige mennesker. Et meget stort fokus, for mig, vil være, at få et øget helhedsfokus ind i kommunalbestyrelsen, så vi udvikler hele kommunen og ikke kun Svendborg by. Det betyder ikke, at der skal bruges 1 kr i Lunde, Ulbølle eller Vemmenæs hver gang der bruges en i Svendborg by, men det betyder, at vi skal anerkende og udnytte de mange potentialer vi har i hele vores område. Nye boliger hører ikke kun til på havnekajen i byen, men ligeledes rundt om i oplandet. Forskellige området - forskellige behov. Fx mener jeg, at der bør gøres plads til flere alternative boformer rundt om i kommunen; husbåde, off-grid-huse, tiny-house-klynger, ollekoller og andre former. Mindst lige så vigtigt er det selvfølgelig, at vi markant støtter op om det lokale og frie initiativ i lokalområderne.

Naturen, miljøet og klimaet går hånd i hånd.

Og det er helt med vilje, jeg har skrevet naturen forrest i denne sammenhæng. Naturen vil nemlig, for mig, altid stå forrest. Naturen er forudsætningen for det gode liv vi lever, her på Sydfyn. Naturen er ikke blot en rar medspiller eller pæn at kigge på - den er rammen om og forudsætningen for vores liv og levned. Derfor er mit mål, at naturhensyn altid tænkes ind og bliver et vigtigt parameter i alle politiske beslutninger. Vi skal have adgang til naturen, det er vigtigt, men mindst ligeså vigtigt er det, at vi hjælper en trængt natur når vi har muligheden. Levende hegn, vandhuller, redemuligheder (især i byerne), mere vild skov, insektvenlig vedligehold og meget mere skal naturligvis tænkes ind. Fx ser jeg gerne et krav om mursejlerkasser i al nybyggeri i byerne, bare for at nævne ét eksempel. Miljøet og klimaet kræver handling nu, men jeg tror ikke på vi opnår meget ved at dunke hinanden i hovedet. Jeg tror vi opnår mest og hurtigst handling ved dialog anerkendelse af hinandens indsats. Landbruget og erhvervslivet skal gøres til aktive medspillere i klima- og miljøindsatsen. Vi skal være ambitiøse, vi skal handle og vi skal turde kræve handling.

Kontakt Rasmus: [Facebook](#) - Mail: naturdrabe@gmail.com - Telefon: 6014 8877



Dennis Ørsted Petersen



”Investering i mennesket” var SF’s valgslogan tilbage i 2015, og jeg synes det perfekt opsummerer vores partis grundlæggende ideal. SF’ere er røde stemmer der arbejder, som tager ansvar og skubber skuden i den rigtige retning. Præcis den rolle skal vi styrke efter næste kommunalvalg, forhåbentligt med nogle flere mandater og en partiforening der fortsat er fyldt med kloge hoveder og gode idéer. Jeg stiller op som spidskandidat, fordi jeg ønsker at stille mig i spidsen for netop dét.

Svendborg Kommune – Fyns bedste arbejdsplads.

Der er ikke noget nyt i, at den offentlige sektor er under et massivt pres. Vi ved også alle sammen, at det er både medarbejdere og borgere der bærer konsekvensen af et dårligt arbejdsmiljø. Over de sidste 10 år er antallet af medarbejdere i vores kommune skåret med mere end 10%, og samtidig er antallet af f.eks. plejkrævende ældre kun vokset – og vil stadig gøre det mange år endnu.

Relationen og nærværet skal være retningsgivende for vores kommunale indsatser. Det kræver at vi tør tage ambitiøse skridt mod mere medarbejderinddragelse, frigørelse af ressourcer gennem afbureaukratisering og en ambitiøs arbejdsmiljøpolitik som tager udgangspunkt i individet og ikke systemet.

Svendborg Kommune er Sydfyns største arbejdsplads, og jeg vil gerne stille mig i spidsen for at det også bliver den bedste.

Minimumsnormeringer og øget fokus på udsatte unge.

Både vores børn og pædagogiske personale fortjener en hverdag hvor fagligheden er i højsædet, og hvor tiden til at arbejde med det simulerende børneliv er en selvfølge. Sådan er det ikke i dag, og selvom Svendborg Kommune har relativt gode normeringer sammenlignet med andre kommuner kan og skal vi gøre det bedre. Min klare målsætning er, at inden udløbet af næste byrådsperiode har alle kommunale vuggestuer og børnehaver indført minimumsnormeringer for pædagogisk uddannet personale. Det betyder maks. seks børn per voksen i børnehaverne og tre i vuggestuerne.

Derudover skal vi gøre en stor indsats for udsatte unge i Svendborg. Mange kommuner har gode erfaringer med skolesocialrådgivere, som en tidlig og fremskudt forebyggende indsats. Skolesocialrådgiveren arbejder med at sikre relevant støtte til udsatte børn og unge, samt deres familier. Generelt kan vi gøre rigtig meget, hvis vi tør investere i forebyggende indsatser. Det tør jeg godt.

God børnepolitik er også god bosætningspolitik. Vi ser allerede at de unge børnefamilier kommer til Sydfyn fra storbyen. Lad os bygge videre på det, og sikre at Svendborg kendes vidt og bredt som den perfekte by at starte familie i.

En ambitiøs og grøn landsbypolitik.

Landsbyerne omkring Svendborg er sprængfyldte med engagement og gode idéer. Desværre oplever jeg ofte, at fornyelsesprojekter i Svendborg by tager fokuset og ressourcerne fra vores yderområder. Lokalrådene og borgerforeningerne er essentielle aktører, som skal styrkes og rykkes tættere på de politiske beslutninger.

Mange steder i Danmark pibler det frem med fællesejede virksomheder, og andelstanken ser en markant genopblomstring i yderområderne. Jeg foreslår at vi opretter et egentligt landsbysekretariat, som supplerer Lokaludvalget i Svendborg Kommune. Landsbysekretariatet skal arbejde målrettet og langsigtet med at styrke den grønne og bæredygtige erhvervsfremme i alle del af vores kommune. Og sikre at borgerinddragelse ikke kun er noget vi siger – men noget vi gør.

Svendborg bliver et bedre sted at bo, hvis vi investerer i hinanden. Ring endelig til mig hvis du har spørgsmål eller kommentarer.

Kontakt Dennis: [Facebook](#) - Mail: dennisorsted@gmail.com - Telefon: 3032 4672

